RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.169 van 10 mei 2000
in de zaken A. 46.061/X-6366
51.639/X-6367.

I. In zake : de gemeente MALLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. HENDRICKX,
kantoor houdende te 2390 OOSTMALLE,
Hoge Warande 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomende partij :

de n.v. Jaak ULENAERS,
gevestigd te 3550 HEUSDEN-ZOLDER,
Irislaan 19.

II. In zake : de gemeente MALLE

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de GEMEENTE MALLE op 18 februari 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 20 december 1991 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting waarbij aan n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een appartementsgebouw op een perceel

gelegen te Malle, Hickendorfdreef, kadastraal bekend Sectie B, nr. 637 p6/deel; (A. 46.061)

Gezien het verzoekschrift dat de GEMEENTE MALLE op 12 mei 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 22 maart 1993 van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden waarbij enerzijds de beslissing van 20 december 1991 wordt ingetrokken en anderzijds aan n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een appartementsgebouw op een perceel gelegen te Malle, Hickendorfdreef, kadastraal bekend Sectie B, nr. 637 p6/deel; (A. 51.639)

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 juli 1992 van Jaak ULENAERS in de zaak A. 46.061;

Gelet op de beschikking van 2 september 1992 die de tussenkomst van Jaak ULENAERS toelaat in de zaak A. 46.061;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in beide zaken;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 5 april 1994 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 5 april 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VRINTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Malle op 4 juni 1991 weigert aan de n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW de vergunning af te geven voor "het bouwen van een appartementsgebouw (regularisatie)" met betrekking tot een perceel te Malle, Hickendorfdreef, kadastraal bekend sectie B, nr. 637 p6/deel; dat de n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW tegen de weigering beroep instelt bij de bestendige depuatie van de provincieraad van Antwerpen en, gelet op het stilzwijgen van de bestendige depuatie, bij het Vlaamse Gewest; dat de gemeente Malle met brief van 26 november 1991 vraagt gehoord te worden; dat de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting op 20 december 1991, zonder de gemeente te hebben gehoord, het beroep van de n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW inwilligt en de gevraagde regularisatievergunning afgeeft; dat dit de eerste bestreden beslissing is; dat op 21 september 1992 de gemeente alsnog wordt gehoord; dat bij besluit van 22 maart 1993 de eerste bestreden beslissing wordt ingetrokken, waarna opnieuw de bouwaanvraag van de

n.v. J. ULENAERS WONINGBOUW wordt ingewilligd; dat het besluit van 22 maart 1993 de tweede bestreden beslissing is;

Overwegende dat het eerste beroep er toe strekt het ministerieel besluit van 20 december 1991 retroactief uit het rechtsverkeer te doen verdwijnen; dat de door het tweede beroep bestreden ministeriële beslissing van 22 maart 1993, in zoverre zij het besluit van 20 december 1991 intrekt, daaraan tegemoet komt; dat hieruit volgt, enerzijds, dat het eerste beroep zonder voorwerp wordt en, anderzijds dat verzoekster zonder belang is bij het beroep tegen de intrekking van 22 maart 1993; dat aldus het beroep tegen het besluit van 20 december 1991 onontvankelijk is en moet verworpen worden; dat dit ook voor het beroep tegen de beslissing van 22 maart 1993 geldt, in de mate waarin zij het besluit van 20 december 1991 intrekt; dat de intrekking bijgevolg definitief is;

Overwegende dat verzoekster tegen de beslissing van 22 maart 1993 tot afgifte van de regularisatievergunning één middel aanvoert; dat zij daarin uiteenzet dat de gemeenschapsminister "uiteraard slechts terug de zaak ten gronde kon onderzoeken en een hoorzitting kon organiseren nadat Hij voorafgaandelijk zijn eerste beslissing had herroepen", dat dit niet gebeurd is en dat bovendien niet in de uitnodiging werd gesteld dat de beslissing zou worden ingetrokken, dat zij op de hoorzitting van 21 september 1992 haar standpunt ten gronde niet kon verduidelijken omdat de minister "niet meer of nog niet terug" bevoegd was en omdat haar dossier zich nog bij de Raad van State bevond, dat de weerlegging van verzoeksters bezwaar ter zake, in het ministerieel besluit, naast de kwestie is;

Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord herhaalt dat het eerste besluit pas is

ingetrokken nà de uitnodiging voor een hoorzitting en nà deze hoorzitting, dat zij trouwens niet over de grond van de zaak is gehoord en dat zij formeel voorbehoud had gemaakt omtrent de onregelmatigheid van de gevolgde werkwijze; dat verzoekster er in de laatste memorie op wijst dat "een hoorzitting m.b.t. een aangelegenheid waarin een definitieve beslissing werd genomen, geen voorwerp heeft en nietig is indien deze beslissing niet vooraf is ingetrokken, zonder dat een partij belangenschade moet aantonen", dat zij door haar voorbehoud ter hoorzitting "enkel duidelijk heeft gemaakt dat zij in geen geval afstand deed van haar recht om desgevallend de ongeldigheid van die hoorzitting op te werpen", dat tijdens de zitting "de grond van de zaak slechts marginaal werd aangeraakt en men had laten verstaan dat hiertoe desgevallend een nieuwe hoorzitting zou worden georganiseerd indien de Minister zijn eerste beslissing zou intrekken";

Overwegende dat aldus verzoekster twee bezwaren tegen de hoorzitting van 21 september 1992 inbrengt, enerzijds dat de minister zich reeds over de bouwaanvraag had uitgesproken en die beslissing nog bestond en anderzijds dat zij niet behoorlijk in de gelegenheid is geweest haar standpunt naar voor te brengen;

Overwegende, met betrekking tot het eerste bezwaar, dat de hoorzitting van 21 september 1992 er is gekomen nadat verzoekster tegen de regularisatievergunning van 20 december 1991 een annulatieberoep had ingesteld waarin als middel werd aangevoerd dat zij ten onrechte niet was gehoord; dat de hoorzitting kennelijk deel uitmaakt van één globale operatie van de verwerende partij die ertoe strekt een vernietiging te ontlopen en de aangeklaagde onwettigheid goed te maken, door de eerste beslissing zelf ongedaan te maken en een nieuwe beslissing over de bouwaanvraag te treffen nadat de

gemeente dit keer wél is gehoord; dat in dit licht niet wordt bijgetreden dat verzoekster niet kon worden gehoord vooraleer de vergunning van 20 december 1991 was ingetrokken; dat hoe dan ook sinds de intrekking van de vergunning op 22 maart 1993 in rechte moet worden aangenomen dat de vergunning met terugwerkende kracht is verdwenen en nooit is tussengekomen;

Overwegende, met betrekking tot het tweede bezwaar, dat in de concrete omstandigheden van de zaak verzoekster diende te weten dat zij werd gehoord met het oog op een nieuwe beslissing over de bouwaanvraag, nadat de onwettige eerste beslissing zou zijn ingetrokken; dat zij dat ook effectief wist, getuige de vermelding in het "Verslag van hoorzitting" : "de gemeente maakt voorbehoud: is het juridisch mogelijk nu MB nog niet ingetrokken"; dat de bewering als zou aan verzoekster gesuggereerd zijn dat "een nieuwe hoorzitting zou worden georganiseerd indien de Minister zijn eerste beslissing zou intrekken" door de verwerende partij formeel wordt tegengesproken; dat de bewering onwaarschijnlijk is en onbewezen; dat zij niet wordt aangenomen;

Overwegende, voorts, dat verzoekster ook al op de hoorzitting deed gelden dat zij niet over haar volledig en origineel dossier kon beschikken omdat het zich bij de Raad van State bevond; dat de bestreden beslissing daar op antwoordt :

> "(...) als vragende partij om gehoord te worden, en als dagelijks bestuur moet de gemeente in staat zijn, zelfs al zijn de originele stukken naar de Raad van State, haar bevoegdheid volledig te blijven uitoefenen";

dat verzoekster het antwoord "naast de kwestie" noemt; dat zij dit motiveert door de onbevoegdheid van de minister om haar te horen en door de omstandigheid dat de minister niet had aangekondigd zijn eerste beslissing te willen intrekken; dat dit niet opgaat; dat hoger is

toegelicht dat de minister niét onbevoegd was om te horen, en dat verzoekster moest weten en wist dat zij werd gehoord in het kader van de opzet om de eerste, onwettige vergunning in te trekken en te vervangen door een nieuwe vergunning;

Overwegende dat zo verzoekster zich slechts "marginaal" ten gronde heeft verdedigd, dit haar eigen keuze was; dat zij daar geen grief kan aan ontlenen;

Overwegende dat de beide bezwaren met betrekking tot de hoorzitting van 21 september 1992 ongegrond zijn; dat het enig middel tegen de regularisatievergunning van 22 maart 1993 integraal ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, in de zaak A. 46.061, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van het beroep, in de zaak A. 51.639, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, in de zaak A. 46.061, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien mei tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **M. VRINTS.**